

ЗАКОН
О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ОБЛИГАЦИОНИМ И ОСНОВАМА
СВОЈИНСКО-ПРАВНИХ ОДНОСА У ВАЗДУШНОМ САОБРАЋАЈУ

Члан 1.

У Закону о облигационим и основама својинско-правних односа у ваздушном саобраћају („Службени гласник РС”, бр. 87/11 и 66/15), у члану 3. став 1. тачка 19) мења се и гласи:

„19) *оператер аеродрома* је свако правно или физичко лице које управља аеродромом и има сертификат, дозволу за коришћење или сагласност за коришћење аеродрома;”.

Члан 2.

У члану 26. став 1. мења се и гласи:

„На одговорност авио-превозиоца за превоз путника и њиховог пртљага ваздушним путем примењују се, поред одредаба овог закона и одговарајуће одредбе Монреалске конвенције. Ове одредбе примењују се и на домаћи авио-превоз.”.

Члан 3.

Члан 32. мења се и гласи:

„Члан 32.

Извод о одговорности авио-превозиоца према путницима и њиховом пртљагу са којим је авио-превозилац дужан да упозна путнике гласи:

„Ова информација садржи извод из правила о одговорности авио-превозиоца у складу са одредбама закона којим се уређују облигациони и основе својинско-правних односа у ваздушном саобраћају и Монреалске конвенције:

1) Накнада штете у случају смрти или телесне повреде

Не постоје финансијска ограничења у погледу одговорности у случају смрти или телесне повреде путника. Авио-превозилац не може оспорити захтев за накнаду штете у случају када се ради о штети до износа од 151.880 специјалних права вучења. Преко тога износа авио-превозилац може да оспорава захтев за накнаду штете доказујући да није био непажљив или крив.

2) Авансно плаћање

У случају смрти или телесне повреде путника, авио-превозилац мора у року од 15 дана по утврђивању идентитета лица које има право на накнаду штете да му исплати аванс који је потребан за покриће његових непосредних економских потреба. У случају смрти путника, аванс не сме бити нижи од 16.000 специјалних права вучења.

3) Кашњење путника

У случају кашњења путника, авио-превозилац одговара за штету, изузев ако је предузео све разумне мере да избегне штету или ако предузимање тих мера није било могуће. Одговорност за кашњење путника ограничена је на 6.303 специјалних права вучења.

4) Кашњење пртљага

У случају кашњења пртљага, авио-превозилац одговара за штету, изузев ако је предузео све разумне мере да избегне штету или ако предузимање тих мера није било могуће. Одговорност за кашњење пртљага ограничена је на 1.519 специјалних права вучења.

5) Уништење, губитак или оштећење пртљага

Авио-превозилац је одговоран за уништење, губитак или оштећење пртљага до 1.519 специјалних права вучења. За предати (регистровани) пртљаг, авио-превозилац је одговоран и ако није крив, изузев у случају да пртљаг има недостатак. За пртљаг који није предат (регистрован), авио-превозилац је одговоран само ако је крив.

6) Виша граница одговорности за пртљаг

Путник има право да постави вишу границу одговорности авио-превозиоца ако најкасније на пријављивању путника за лет да посебну изјаву и плати додатни износ.

7) Жалбе у вези са пртљагом

Ако је пртљаг оштећен, изгубљен, уништен или ако касни, путник мора што пре да поднесе писану жалбу авио-превозиоцу. У случају оштећења предатог (регистрованог) пртљага путник мора поднети жалбу у року од седам дана, а у случају кашњења пртљага у року од 21 дан, с тим што у оба случаја рок почиње да тече од дана кад је пртљаг предат путнику.

8) Одговорност уговорних и стварних авио-превозилаца

Ако авио-превозилац који стварно обавља превоз није истовремено и уговорни авио-превозилац, путник може да поднесе жалбу или захтев за накнаду штете против било кога од њих. Ако су у путној карти наведени име или код авио-превозиоца, он важи као уговорни авио-превозилац.

9) Рок за подношење тужбе

Тужба за накнаду штете може да се поднесе суду у року од две године од датума кад је ваздухоплов слетео или је требало да слети.

10) Основа за информације

Наведена правила заснована су на одредбама Монреалске конвенције од 28. маја 1999. године и закону којим се уређују облигациони и основе својинско-правних односа у ваздушном саобраћају.”

Члан 4.

У члану 91. став 1. речи: „19 специјалних права вучења” замењују се речима: „26 специјалних права вучења”.

Члан 5.

У члану 161. став 2. речи: „из става 2. овог члана” замењују се речима: „из става 1. овог члана”.

Члан 6.

У члану 174. став 2. тачка на крају става замењује се запетом и додају се речи: „као и овлашћење за издавање прекршајног налога за прекршаје из члана 175. ст. 4-6. и члана 176. ст. 4-6. овог закона.”.

Члан 7.

Члан 175. мења се и гласи:

„Члан 175.

Новчаном казном од 100.000 до 2.000.000 динара казниће се за прекршај привредно друштво - стварни авио-превозилац, ако:

1) у случају отказивања лета, путницима не пружи помоћ, односно не надокнади штету у складу са чланом 10. став 1. овог закона;
2) не обавести путнике о другим могућностима превоза (члан 10. став 2);
3) у случају кашњења лета путницима не пружи одговарајућу помоћ (члан 11. став 1);

4) путницима не накнади штету у износима и под условима прописаним чланом 12. овог закона;

5) поступи супротно члану 13. овог закона;

6) поступи супротно члану 14. овог закона;

7) лицу са смањеном покретљивошћу и свим лицима или сертификованим псима водичима у њиховој пратњи и деци без пратње не да приоритет у превозу и не збрине их у складу са чланом 14. овог закона (члан 16);

8) најкасније 15 дана по утврђивању идентитета физичког лица које има право на накнаду штете не изврши авансно плаћање сразмерно претрпљеној материјалној штети (члан 30. став 1);

9) приликом продаје превоза, не упозна путнике са изводима из главних одредаба које уређују одговорност авио-превозиоца у односу на путнике и њихов пртљаг, укључујући рокове за подношење тужбе за накнаду штете и могућност давања посебне изјаве о пртљагу и изводе о одговорности авио-превозиоца не учини доступним путницима на свим продајним местима укључујући телефонску продају или продају путем интернета (члан 31. став 1);

10) сваком путнику не преда писано обавештење о граници одговорности авио-превозиоца која важи за тај лет (члан 33);

11) због инвалидитета или смањене покретљивости одбије да прихвати резервацију за лет ваздухопловом, односно одбије да укрца лице са инвалидитетом или лице са смањеном покретљивошћу под условом да оно има важећу путну карту и резервацију (члан 38);

12) не учине расположивим јавности безбедносна правила која се примењују на превоз лица са инвалидитетом или лица са смањеном покретљивошћу, као и сва могућа ограничења у вези с њиховим превозом или опремом за кретање која су узрокована величином ваздухоплова (члан 39. став 5);

13) не обавести писаним путем лице са инвалидитетом или лице са смањеном покретљивошћу, у року од пет радних дана од захтева, о разлозима за одбијање прихватања резервације лица са инвалидитетом или лица са смањеном покретљивошћу, односно за одбијање захтева да то лице буде праћено од другог лица које је способно да му пружи одговарајућу помоћ (члан 39. став 8);

14) не обезбеди да његово особље, односно запослени, има одговарајуће знање, односно завршене обуке у складу са чланом 46. овог закона;

15) не обезбеди помоћ и друге начине који су потребни лицима са инвалидитетом и лицима са смањеном покретљивошћу у складу са чланом 50. овог закона;

16) не удовољи или не одговори на поднету рекламацију у року од 60 дана од дана достављања комплетне документације (члан 97. став 5).”.

За прекршај из става 1. овог члана, казниће се и одговорно лице у привредном друштву новчаном казном од 50.000 до 150.000 динара.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се и предузетник новчаном казном од 100.000 до 500.000 динара.

Новчаном казном у фиксном износу од 300.000 динара казниће се за прекршај привредно друштво - стварни авио-превозилац ако:

1) путницима којима ускрати укрцавање против њихове воље, одмах не надокнади штету у складу са чланом 12. овог закона и не пружи им помоћ из чл. 13. и 14. овог закона (члан 9. став 4);

2) у року од седам дана не врати трошкове путнику којег је сместио у класу нижу од оне за коју је путник купио путну карту (члан 15. став 2);

3) не обезбеди да се на пулту за пријављивање путника за лет истакне читко исписано и јасно видљиво обавештење за путнике, сваком путнику којем ускрати укрцавање или откаже лет, као и сваком путнику чији лет касни најмање два часа не уручи писано обавештење које садржи правила по којима се према овом закону остварују право на накнаду штете и помоћ и не користи одговарајуће алтернативне начине за примену одредаба тог члана на слепа лица и лица са оштећењем вида (члан 19);

За прекршај из става 4. овог члана казниће се и одговорно лице у привредном друштву новчаном казном у фиксном износу од 30.000 динара.

За прекршај из става 4. овог члана казниће се и предузетник новчаном казном у фиксном износу од 100.000 динара.”.

Члан 8.

Члан 176. мења се и гласи:

„Члан 176.

Новчаном казном од 100.000 до 2.000.000 динара казниће се за прекршај привредно друштво - тело које управља аеродромом ако:

1) не обезбеди да његово особље, односно запослени, има одговарајуће знање, односно завршене обуке у складу са чланом 46. овог закона;

2) не обезбеди помоћ и друге начине који су потребни лицима са инвалидитетом и лицима са смањеном покретљивошћу у складу са чланом 49. овог закона;

3) не удовољи или не одговори на поднету рекламацију у року од 60 дана од дана достављања комплетне документације (члан 97. став 5).

За прекршај из става 1. овог члана, казниће се и одговорно лице у привредном друштву новчаном казном од 50.000 до 150.000 динара.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се и предузетник новчаном казном од 100.000 до 500.000 динара.

Новчаном казном у фиксном износу од 300.000 динара казниће се за прекршај привредно друштво - тело које управља аеродромом ако:

1) не одреди тачке за долазак и одлазак или тачку која је под његовом директним контролом и унутар или изван зграда терминала, на којима лица са инвалидитетом или лица са смањеном покретљивошћу могу са лакоћом да најаве свој долазак на аеродром и захтевају помоћ (члан 40. став 1);

2) не одвоји пословне рачуне за делатности које су повезане са пружањем помоћи лицима са инвалидитетом или лицима са смањеном покретљивошћу, од пословних рачуна за друге делатности, сагласно важећој пословној пракси (члан 43. став 6).

За прекршај из става 4. овог члана казниће се и одговорно лице у привредном друштву новчаном казном у фиксном износу од 30.000 динара.

За прекршај из става 4. овог члана казниће се и предузетник новчаном казном у фиксном износу од 100.000 динара.”.

Члан 9.

После члана 176. додају се назив члана и члан 176а, који гласе:

„Застаревање и примена одредаба закона којим се уређују прекршаји

Члан 176а

Прекршајни поступак не може се покренути нити водити ако протекну три године од дана када је прекршај учињен.

Поступак за издавање прекршајног налога не може се покренути нити водити ако протекну три године од дана када је прекршај учињен.

Застаревање се прекида сваком процесном радњом која се предузима ради издавања прекршајног налога или вођења прекршајног поступка.

Застаревање почиње поново да тече после сваког прекида, али апсолутна застарелост настаје у сваком случају по истеку рока од шест година од дана када је прекршај учињен.

На сва остала питања која се тичу прекршајног поступка примењују се одредбе закона којим се уређују прекршаји.”.

Члан 10.

Прекршајни поступци започети до дана ступања на снагу овог закона окончаће се по одредбама прописа по којем су започети.

Члан 11.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.